

عنوان مقاله:

بررسی رابطه سبک های شوخ طبعی با نگرش نسبت به خودکشی در نوجوانان

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی روانشناسی، مشاوره، علوم تربیتی و علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نرگس میرانی سرگزی - دانشجوی دکتری، مدیریت آموزشی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

رضا میرزائی راد - استادیار، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد انار، ایران

افسانه پودینه - کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

نوجوانی دوران خطرناکی برای خودکشی محسوب می شود، در دوران نوجوان خودکشی و اقدام به خودکشی به عنوان یک رفتار گاهی راه حلی برای کشمکش های خارجی و ذهنی محسوب می شود. خودکشی از جمله معضلات بهداشت روانی است. مطالعات مربوط به خودکشی سه پدیده مهم را بررسی می کند. بنابراین هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه سبک های شوخ طبعی با نگرش نسبت به خودکشی در نوجوانان می باشد. بنابراین روش پژوهش مورد استفاده از نوع توصیفی-پیمایشی بوده است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه ی نوجوانان دختر و پسر زاهدان در سال تحصیلی 98-1397 و نمونه ی مورد مطالعه با روش نمونه گیری تصادفی و با استفاده از فرمول کوکران انتخاب شد که حجم آن برابر 270 نفر بود. ابزار مورد استفاده برای جمع آوری داده، پرسشنامه های استاندارد شده شامل پرسشنامه مارتین و همکاران (1988) و پرسشنامه چندنگرشی تمایل به خودکشی اورباخ و همکاران (MAST) می باشد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار spss25 استفاده شد. نتایج همبستگی بین متغیرا نشان داد که در بین ابعاد سبک های شوخ طبعی، بیشترین میانگین مربوط به سبک خودشکنانه و در بین ابعاد نگرش به خودکشی، بیشترین میانگین مربوط به عدم پذیرش می باشد و از بین سبک های شوخ طبعی تنها سبک پیوند دهنده قادر به پیش بینی بعد عدم پذیرش مرگ می باشد. نتایج تحلیل داده ها تمامی فرضیه های موجود را تایید کرد و نشان داد که بین سبک های شوخ طبعی و نگرش به خودکشی در نوجوانان رابطه وجود دارد.

کلمات کلیدی:

شوخ طبعی، نگرش به خودکشی، خودکشی در نوجوانان، شوخ طبعی در نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133820>

